GAZETA KRAKOWSKA

Nro. 63.

We Srzodę Dnia 8. Sierpnia 1798.

Z Rasztadt d. 20. Lipca.

Wczoray nastąpiła z Francuzkiey strony odpowiedź na notę deputacyi Rzeszy d. 6 t. m. o ktorey się dawniey w krotkości donosiło. Pełnomocni ministrowie Francuzcy odstępuią w niey niektorych w przedostatniey swey nocie umieszczonych pretensyy. Przestaią na połowie wysp Reńskich, odstępuią szańcow około Kel; ale nalegaią, żeby Ehrenbreitstein zdemolowane było, i cytadella Kassel przy Moguncyi z całym iey gruntem przy rzeczypospolitey została. Żądaią precz tego ustąpienia Friktalu Francyi. Co się kawalerow Niemieckich tyczy i żeglugi na Renie &c. obstaią przy dawnieyszych swych pretensyach.

Po odpowiedzeniu na uczynione im od Rzeszy zarzuty, przywodzą ministrowie Francuzcy: ”Nie zamiarem rządu Francuzkiego bydź nie może, aby niepodległość Rzeszy Niemieckiey zagrożoną lub naruszoną bydź miała; owszem życzeniem iest iego, aby ona więcey siły nabyła i czynnieyszą się stała. Deputacya gdy się zastanowi, przyzna sama, że obydwa punkta, które Francuzi na prawem brzegu posiadaią, dalekie od wzniecenia podeyrzenia, muszą przeciwnie uważane bydź iako dowod zaufania i rękoymia przyszłego bezpieczeństwa obydwoch narodow.” Daley przydaią ciż ministrowie. ”Niżey podpisanym nie zostaie nic więcey iak oświadczyć ostatecznie co musi bydź przyięte lub odrzucone, i na ten koniec podaią następuiące punkta:

1. Ministrowie rzeczypospolitey Francuzkiey obstaią przy tym wszystkim; co się żeglugi na Renie dotyczy, i z ukontentowaniem widzą, iż deputacya Rzeszy zbliżyła się do ich propozycyi, pochodzących iedynie z życzenia wspolney szczęśliwości. Lecz nie mogą bez zadziwienia widzieć, iż deputacya waha się przyznać, że ściągaiące się do tego przedmiotu szczegóły, iako interessuiące całość Rzeszy, powinny koniecznie w teraźnieyszym trakta-

eł bydź umieszczone: dziwią się nadewszystko że dopomina się utrzymania, aż do zawarcia traktatu handlowego z Rzeszą wszystkich ceł, co zważaiąc w ogulności trudność takowego z Rzeszą traktatu, nie zmierzaieby tak uciążliwe prawa handlowi szkodziły. Niżey podpisani tym bardziey nalegaią o zniesienie wszystkich ceł i wciągnienie w teraźnieyszy traktat wszystkich artykułow ściągaiących się do żeglugi na Renie. Dla okazania nowego dowodu prawideł, któremi są powodowani i ducha zgody, który ich ożywia, pozwalaią aby ta żegluga dla wszystkich mieszkańcow nadbrzeżnych wolną była, i żeby opłata od nowych statkow i cech szyprow zniesione były. Deputacya przyzna za pewne, że to iest z strony rzeplit y Francuzkiey istotne odstąpienie, które wszystkie trudności powinno odsunąć i warta bydź nadgrodzone. Spodziewaią się także, iż deputacya przyłoży się dzielnie do otrzymania od seymu Rzeszy uwolnienia rzek wewnątrz Niemiec, a przynaymniey tych, które do Renu wpadaią.

2. Rzeczpospolita Francuzka odstępuie dzierżenia całych wysp na Renie: z dwoch podanych deputacyi sposobow do przedzielenia Renu, obiera *Thalweg*. Zostaiące się więc po prawey stronie koryta żeglugi wyspy będą należały do Rzeszy, a po lewey do rzeczypospolitey Francuzkiey z wyspą S. Piotra niżey Moguncyi leżącey, która iest formalnie od podziału wyięta. Niżey podpisani wymawiaią sobie nie mniey, iż ieżeliby za korytem Renu znaydowały się Francuzkie wyspy, te zostaną się przy Francyi. Ustanowi się procz tego, iż ieżeliby Ren odmienił swoy bieg, tedy wyspy zostaną się wposiadaniu tego komu przez ninieyszy traktat przyznane będą. W żadnym przypadku neutralność żeglugi nie będzie naruszona.

3. Jak się powiedziało w nocie d. 14 floreal, Kassel twierdza Marsowa i ich okolice, iako należące do Moguncyi i grożące niebezpieczeństwem gdyby oddzielone były, nie mogą od niey bydź odłączone. Forteca Ehrenbreitstein, iako leżąca na przeciwko Koblentz, wymaga zdemolowania. Oto są dwa punkta, względem których nic odmienione bydź nie może. Co się tyczy Kel, niżey podpisani rozumieli, że się iuż dosyć w artykule 1 noty d. 4 messidor wytłomaczyli; ale dla odsunięcia wszelkich trudności odstępuią ieszcze i szańcow, które wspomnionym warowano sobie artykułem.

4. Deputacya Rzeszy wystawia na żądanie postawienia handlowych mostow pod Huningen i obiema Breysak, że takowe punkta kommunikacyi powinny bydź między dwiema graniczącemi mocarstwami troskliwie unikane. Nie będzie się tu roztrząsało, czy mniemanie to iest słuszne lub nie; ale to iest istotnie ważną prawdą, że rolnictwo i handel, dwa te wielkie źrzodła bogactw narodow, wymagaią w wszystkich kraiach kommunikacyi prędkiey, łatwey i częstey. Interess handlu nie iestże naydroższym, i podobno iednym prawdziwym początkiem związkow między ludem, a ludem? — Deputacya przywodzi ieszcze, że założenie nowych mostow na Renie, tym mniey iest potrzebne dla handlu, gdy na nich dotąd nie zbywa. Drugi ten mało sam z siebie znaczący zarzut zbiia poniekąd pierwszy. Ponieważ bytność tych mostow okazuie

że zbliżanie się do siebie iest potrzebne i nie ściąga niebezpieczeństwa; po tym ia kaź wynika nieprzyzwoitość pozwolenia na dwa mosty, kiedy ich się iuż więcey znayduie, zwłaszcza że obydwa do mieysc bardzo dobrze przypadaią i od obustronnych nadbrzeżnych mieszkańców są żądane? Nie lepiż było powiedzieć, iż żadna nie zachodzi trudność do postawienia handlowych mostow?

5 Co się w prost szlachity tyczy; niżey podpisani obstaią przy artykule 3 ich noty d. 4 mesfidor. Przełożenia, które deputacya w tey mierze czyni, żadney odpowiedzi nie wyciągaią, ponieważ są przeciwne prawidłom i ustawom rzeczypospolitey Francuzkiey.

6 Powiedziano w nocie d. 14 floreal, iż stosownie do uznanych powszechnie prawideł, długi któremi obciążone są ustąpione rzeczypospolitey przedmioty, będą przeniesione na dane w nadgrodę przedmioty. Postanowienie to, od którego elektorowie duchowni nie są wyięci, iest nie odmienne.

7 Niżey podpisani ponawiaią żądanie w poprzedniczey umieszczone nocie, aby w przyszłym traktacie odstąpiono wszystkich praw Rzeszy do Włoskich krajow, posiadanych teraz od rzeczpolitych tam ustanowionych i innych ztąd wynikaiących. Ciż żądaią także, żeby przez osobną klausulę, a w ten wciągnioną traktat, chociaż to żadnemu nie podpada zaprzeczeniu, odstąpiono rzeczypospolitey Francuzkiey Frikialu, z wszystkiemi iakie do niego Rzesza miała prawa.

Takie są propozycye pełnomocnych ministrow rzeczypospolitey Francuzkiey, które pod rozwagę Rzeszy oddaią, odwołuiąc się z resztą do swych not d. 14 floreal i 4 mesfidor we wszystkim, czemu się ninieysze punkta nie przeciwią, i co nie iest wyraźnie odwołane. Podaią ich iako warunki pokoiu, i wzywaią deputacyą Rzeszy, aby ich na uwagę wzięła i przez wyraźne i iasne oświadczenie się na każdy punkt przerwała zupełną niepewność względem dalszych negocyacyy.

Maią honor zapewnić P. Metternich pełnomocnego ministra Cesarza Jmć o ich naywiększey dla niego powadze.

W Rasztadt d. 1 Thermidor roku 6 (19 Lipca 1798.)

Pod: *Bonnier. Jean Debry. Roberjot.*

Z Paryża d. 19. Lipca.

Niektorzy mowią że Buonaparte przybył iuż do Alexandryi w Egipcie; inni, że pobił admirała Nelson; ieszcze inni, że zdobył wyspę Kandyą; &c. Lecz co możemy naypewniey o Buonaparcie powiedzieć, to to że nic o nim nie wiemy. Rząd dotąd nic nie oznaymuie o będącey pod iego rozkazami flocie.

Po zdobyciu Malty niektorzy Francuzcy jenerałowie i agenci, a istotniey w Piemoncie i Toskanii włożyli zaraz sekwestr na będące tam kawalerow Maltańskich dobra imieniem rzeczypospolitey Francuzkiey; lecz dyrektoryat, niechcąc w żaden sposób uwłaczać prawom innych rządow, wysłał przez nadzwyczaynych kuryerow rozkazy, żeby takowy sekwestr był zdięty, ponieważ każdy rząd podług swego upodobania takowemi dobrami powinien rozrządzić.

Tuteysze pisma rozpuściły tę śmieszną wiadomość, że Buonaparte do Tryestu wylądował. Lecz dla rozpuszczenia tak czczey nowiny, mowi inny dziennik, potrze

nie wiedzieć do kogo Tryest należy; potrzeba naymnieyszey nie mieć wiadomości o traktacie w Campo Formio i o spokoynych skłonnościach dyrektoryatu, żeby wierzyć iżby on się podobnych nieprzyiaznych krokow dopuścił. Dyrektoryat iest owszem skłonny do uczynienia nawet ofiar dla zrobienia pokoiu, i poty nie przystąpi do żadnych ostrych śrzodkow, poki wprzod nie użyie wszystkich w iego mocy będących łagodności sposobow.

Z Brest piszą, że tam wiatry dotąd zawsze od połnocy nazachod wiały, a zatym przygotowaniom tam wielkim proiektom przeciwne były. Lubo się przed Brest, mowi ieden tuteyszy dziennik, co dzień nieprzyiaciel pokazuie, iest tam iednak wszystko w gotowości do korzystania z naypierwszego pomyślnego momentu, i pierwszą tamtąd wyprawą kommenderuie officyer, którego imię niemal sławie Buonapartego wyrowna, co iest pomyślną dla nas wrozbą.

Ieden tuteyszy dziennik mowi, iż znowu neutralne okręty w naszych portach zatrzymano.

Jenerał St. Cyr kommenderuiący w Rzymie iest od dyrektoryatu do Paryża wezwany. — Nowy Helwecki dyrektor Laharpe wyiechał ztąd do Arau dla obięcia swego urzędu.

Rozumią, że wkrotce na wszystkie Amerykańskie okręty w naszych portach będzie włożone embargo, które zapewne nie czekaiąc na to oddalą się.

Przedwczorem dawał minister woyny z powodu wzięcia Malty wielki obiad.

Mimo obawy, mowi ieden tuteyszy dziennik, względem kongreſsu w Rasztadt, nie rozumiemy iednak żeby do woyny przyszło. Austrya i Prusy nie maią ochoty wchodzenia w nową koalicyą; wszystkie więc strony będą się starały, ile możności ustępować z swych pretensyy, aby uniknąć rozlewu krwi.

P. Gerry, ieden z Amerykańskich posłow, który się ieszcze w Paryżu został, otrzymał iuż od dyrektoryatu pasport, i wkrotce ma ztąd wyiechać.

Angielski dwor żąda teraz wynadgrodzenia od dworu Toskańskiego, za stratę, którą Angielscy kupcy ponieśli, gdy Francuzi do Liworna weszli. Stratę tę podaią na kilka millionow piastrow. Jeżeli dwor Toskański odmowi takowego wynadgrodzenia, daie Anglią do zrozumienia, iż potrafi sobie sama zadosyć uczynić. W tym interesie przybyła Angielska fregata z depeszami do Angielskiego ministra P. Windham w Florencyi, do Liworna.

Korsarz nasz le Serpent z Marsylii od 8 armat rozstrzelał pod brzegami Katalonii Angielski okręt od 16 armat, z którego się tylko 9 ludzi wyratowało, a korsarz z Nantes la Justice, zabrał Angielski okręt od 14 armat, który szedł na zakup murzynow.

Dyrektoryat nakazał rezolucyą swoią, że trzecia część przychodu z przedaży zabranego okrętu, przez okręty rzeczypospolitey bez żadnego odtrącenia między zabieraiących podzielona będzie, a z drugich dwoch części dopiero wszystkie koszta zastąpione będą.

Dzieła sztuk, które z Włoch do Charenton przybyły, maią bydź d. 9 thermidor (27 lipca) w którym dniu Robespierre był zwalony, w tryumfie do Paryża wprowadzone. Franciszek Neufcheau bę-

dzie iako minister wewnętrzny uroczystością tą zarządzał Letourneur bywszy dyrektor, iest administratorem narodowych dobr mianowany.

Znany Beauregard, dawniey perukarz, który przed niejakim czasem był aresztowany, uciekł z więzienia. W iego papierach znaleziono taiemną korrespondencyą i plan nowego royalistow spisku dla zaprowadzenia królewskiey władzy, na którego on był czele. Oprocz tego znaleziono w iego papierach pełnomocnictwa od Ludwika XVIII. Scigaią go gończemi listami, i aresztowaniu iego i wielu innych osòb, przypisuią ostatnie przedsięwzięte środki rewizyi domow.

Konsul nasz w Sztokolmie, obywatel Delisl dał 400, wice konsul, obywatel Gonmere 400, a w Gothenburg osiadły Francuz Havon 30 talarow na wylądowanie do Anglii. Cała składka będących w Szwecyi Francuzow wynosi 1563 liw. Jeden ubogi w Szwecyi Francuz zastawił swoie rzeczy dla offiarowania na wylądowanie do Anglii 1 talera. Konsul nasz Delisl nie tylko, że mu go nazad wrocił, ale go ieszcze udarował.

Obywatel Corbet robi teraz w wielkości człowieka z Marmoru Buonapartego busta, do czego mu rząd dopomogł. Busto takie iedno nie będzie tylko 120 liw. kosztować.

Toskański minister Serrete oznaymił Papieżowi, iż iego przyszłe mieszkanie w Cagliari na wyspie Sardynii iest oznaczone. Papież przyiał to uwiadomienie do syć z zimną krwią, ale potym miał nad swoim zapłakać losem.

W Neapolu W. inkwizytor margrabia Vanni został z więzienia wypuszczony. Jenerał Kellermann przeieżdzał przez Lukę do wod Włoskich. — Emigrant Dubreuil został od tuteyszey woyskowey kommissyi na śmierć skazany i w rowninach Grenelle rozstrzylany.

Z Filadelfii d. 8. Czerwca.

Obydwie izby kongressu zatrudniały się trzema nowemi proiektami, ściągaiącemi się do teraźnieyszych okoliczności, i podług zdania prezydenta i większości, wątpić prawie nie można, ażeby nie miały bydź przyiętemi. Jeden z nich ma w zamiarze wygnanie a nawet aresztowanie każdego cudzoziemca, którego przytomność w stanach ziednoczonych, prezydent osądzi bydź za niebezpieczną. Drugiego celem iest sekwestracya wszystkich własności Francuzkich, w tychże kraiach znayduiących się. Trzeci zmierza do dania większey dzielności ustawie wymierzoney przeciw mięszaiącym spokoyność publiczną, tym ktorzyby w iakimkolwiek sposobie sprowadzali lub sprowadzać chcieli zawady dla środkow, które rząd przedsięwziął, lub przedsięwziąść zamyślał.

Dnia onegdayszego prezydent kommunikował kongressowi depesze, które od kommissarzow Amerykańskich z Paryza odebrał. Donoszą oni, iż dyrektoryat nim rozpoczął z niemi negocyacye, nalegał o pożyczkę, która będzie utaioną dla uniknienia podeyrzeń Anglii, dopominał się oraz o przyzwoitą satysfakcyą, za krzywdzące rząd Francuzki wyrazy Wasingtona w iedney iego mowie, i w dwoch mowach przez Adamsa mianych; i że nie będąc umocowanemi do traktowania w tych okolicznościach, dway z nich, to iest Marschall i Pinkney, postanowili poiechać

do Filadelfii, dla odebrania nowych instrukcyy.

Brygantyna Betzy pod kommendą kapitana Smith, przybyła tu z wyspy Francuz: po 78 dniach podroży, przywiozła z sobą wiadomość, iż 2 fregaty Francuzkie bombardowały Madrass i znacznie uszkodziły to miasto; zapędziły potym na skały i okręt kompanii Indyyskiey, którego ładunek był oszacowany 400,000 dolarow; schwytany także okręt Pigot pod banderą Duńską, lecz naładowany dla Anglii, rownież 400 tysięcy dollarow wynoszący. — W Ameryce północney od 15 miesięcy popełniono więcey zaboystw, kradzieży, gwałtow &c. niż w siedmiu latach poprzedzaiących. Pisma nasze codziennie donoszą o oburzaiących przykładach rozwiozłości, do iakieyśmy w tych czasach przyszli. — Piszą z Nassau, iż z 2000 osob, którym w ostatnim miesiącu ospę na tey wyspie szczepiono, iedna tylko umarła, to iest mały murzynek, który iuż był chorowitym. Z dziesięciu zaś osob, które miały naturalną ospę, umarły 4.

Z Londynu d. 20. Lipca.

Obawa, którą o Dublin miano zniknęła poniekąd.

Wczoray nadeszły tu z Irlandyi przez umyślnych posłańcow do rządu depesze, w których o nowych korzyściach odniesionych nad częścią buntownikow w hrabstwie Wicklow donoszą. W Dublinie oznaymiono następuiący o tym rapport:

Z Zamku Dublińskiego d. 16 lipca.

" Na wiadomość, że góry Wicklowskie znacznemu korpusowi uciekaiących buntownikow za mieysce schronienia służyły, otrzymał jenerał leitnant Lake zlecenie ruszenia w kilka kolumn dla oczyszczenia tamteyszych okolic. Wczoray powrociwszy nazad do Dublina oznaymił, iż tam żadnego korpusu buntownikow nie znalazł. Woyska przy długim i trudnym marszu przez owe prawie nie dostępne okolice okazały naywiększą wytrwałość. Znayduiący się buntownicy w gorach, cofnęli się do Allen i 1500 ich attakowało miasto Clonard, ale ze stratą 60 ludzi odpartemi zostali, a w pogonie zabito ich ieszcze 30. Część iedna regimentu Jorku natrafiła na 60 dobrze uzbroionych konnych buntownikow, których aż do iednego wycięła. Główne korpus buntownikow ścigali jenerał Myers i brygady jenerał Meyryck, które przy Ardes dognali i z znaczną stratą rozproszyli. Królewskie woyska zdobyły wiele pik, pistoletow, pałaszow, karabinow i 2 chorągwie. Jedna część uciekaiących buntownikow była znowu przy Garretstown attakowana i utraciła ieszcze 150 ludzi i 200 koni. „

Prywatne listy donoszą z innych okolic Irlandyi co następuie: Wiadomość iakoby się korpus buntownikow pod wodzem Aylmers poddało, nie potwierdziła się, i miało tylko stanowisko odmienić. Przy Castletown stanęło znaczne korpus buntownikow obozem. — Miasto Drogheda ma bydź od nich wzięte. Miasto Rush zrabowali, i z statkow rybackich pozdzierali żagle, &c. Buntownicy, przeciw którym jenerał Myers z Dublina wyszedł, rozbiegli się na iego zbliżenie i wiele koni porzucili. W okolicach Belfast i Kildare znowu iest spokoynie. Wiele poymanych Irlandskich dowodcow będą po wysmaganiu na kilka lat i całe życie wyprowadzeni. W okolicach Bantry-Bay maią buntownicy, gdzie się w bagnach i lasach dobrze umią okopywać, wiele mieć stronni-

kow. Uszli z Dublina do buntownikow mieszkań y są przez odezwę napomnieni, aby się do swych obowiązkow wrócili.

Utrzymuią teraz, że buntownicy ieżeli są, w którym mieyscu przyciśnieni poddaią się, a w innych okolicach z nowu powstaią.

Obydwa uczeni prawa John i Henryk Sheares w Dublinie ostatniey soboty zostali iako zdraycy kraiu na śmierć osądzeni. Kapitan Amstrong był głownym przeciw nim świadkiem, który pod pozorem dopomagania im wszystkiego się od nich dowiedział. Zamiarem ich było pozyskać niektóre regimenta millicyi, potym w pewnym dniu miasto i zamek Dublina attakować, wice krola, tayną radę i innych urzędnikow aresztować, daley zaszczepić drzewo wolności i konstytucyą ogłosić. Aby zaś zeznania i przysięga tego świadka wątpliwe nie były, pytał go się uroczyście sędzia, czy wierzy w iednego Boga i przyszłą nadgrodę? Na co on, że wierzy odpowiedział. Jako głowny dowod przeciw oskarżonym uznano znalezione przy tych braci mocne pismo, które po wzięciu Dublina miało za odezwę bydź wydane. Uważaią iako szczegulnieyszą rzecz, iż bracia Sheares, ponieważ byli stronnikami rewolucyi Francuzkiey, właśnie w dzień 14 lipca traceni byli.

W bliskosci Dublina, gdzie po większey części rozpędzono buntownikow, połapano niektóre ich kupy, które się z Dublińskich mieszkańcow składały.

Listy z Jarmut donoszą, że Rossyyska flotta pod admirałem Makaroff ostatniey niedzieli złączyła się z naszą flottą pod Texel. Flotta ta składa się z 7 liniowych okrętow od 74 do 44 armat. W iasnym dniu odkryto z wysokości przed Texel 8 Hollenderskich liniowych okrętow i 12 fregat w tym porcie. Admirał Duncan przybył pozawczoray do Jarmut, gdzie dzwonieniem we dzwony i przy odgłosie armat przyymowany był. — Do Jarmut przyprowadzono od flotty na północnym morzu okręt, na którym się 1100 znaydowało pałaszow.

Pismo Amerykańskie Percupine Gazette donosi, że towarzystwo wyszłych do Ameryki ziednoczonych Irlandczykow, iak się tam odmianą rządu ziednoczonych stanow zatrudnia, iak ich bracia w Irlandyi.

Kapitan Trewbridge, który do eskadry Nelsona przybył, miał iak mówią na śrzodziemnym morzu, niektóre okręty Francuzkie natrafić i zabrać, które za flottą Buonapartego płynęły; lecz wiadomość ta dotąd się znikąd nie potwierdza. — John Udney konsul Angielski w Liwornie powrocił do Londynu nazad.

P. Shore po dopełnieniu zamiaru podroży swey do prowincyi Oude, powraca iuż do Anglii nazad. Przednieysze artykuły traktatu z nowym Nabobem, Sydut Alli, są, że na potym 70 zamiast 50 laks Rupinow haraczu wschodnich Indyy kompanii płacić będzie, portu Heliabad odstępuie i brygadę woysk Angielskich utrzymywać będzie. Sydut Alli nosi się po Angielsku i we wszystkich Europeyskich ćwiczy się obyczaiach. Lord Hobart, który nie dawno z wschodnich Indyy powrocił, był królowi prezentowany i względem wschodnich Indyy miał z ministrami konferencyą.

Wyszły nie dawno królewski rozkaz, aby cudzoziemcy swoie imiona podawali,

miał za głownieyszy cel, żeby doyść prawdziwey liczby znayduiących się w Anglii Francuzow.

Na przybyłem nie dawno z Jamayki pakebocie umarło 11. osòb na żołciową gorączkę.

Port Jarmut iest teraz zabranemi Hollenderskiemi i neutralnemi okrętami zapchany. Przeszło 100 żaglow przy prowadzono iuż tam od naszey flotty z pod Texel.

Podług wiadomości z Filadelfii postanowił rząd Amerykański ieszcze raz wysłać deputowanych z propozycyami do Paryża, ktòrzy ultimatum podadzą, a ieżeli te będą odrzucone, to dopiero, iak słychać będzie wypowiedziana woyna.

W Jamayce czynią znowu Maronowie nie spokoyne poruszenia; lecz wysłano iuż przeciw nim woyską. Na teyżę wyspie panuie żołciowa gorączka.

Admirał Waldegrowe płynie w tych dniach z okrętem Agincourt od 64 armat do Newfoundland.

Łow nasz, w Grenlandyi bardzo tego roku iest obfity.

Na obiedzie, ktòry nasz poseł w Neapolu kawaler Hamilton d. 16 czerwca dawał, znaydował się admirał Nelson, kapitan Trewbridge i inni kapitanowie flotty.

Negocyacya zamiany niewolnikow ustała znowu. Propozycye od kommissarza Francuzkiego Niou podane są nie do przyięcia.

P. Pitt bawi się u swego przyiaciela mowcy niższey izby na wieyskim mieszkaniu w Woodley. Xżniczka Amalia, ktòra sobie kolano strzaskała ma morskich używać kąpieli.

Dług narodowy Angielski wynosi teraz razem 462 mill. 379376 f. szt. 2 szelągi od ktòrego roczney prowizyi 17 mill. 334 388 f. szt. 18 szel. (zło polskich 693. mill. 375556) przypadnie. — Papiery stoią dzisiay 47 $\frac{1}{4}$ za sto.

Z Hagi d. 24. Lipca.

Wiele rzeczy ważnych bywaią teraz do przyszłego nowego prawodawctwa odkładane. Liczba więźniow stanu wzrasta znowu znacznie w domu Busch. — Tymczasowe ciało prawodawcze zniesło w wielu mieyscach elekcye, ktòre albo na uwięzionych reprezentantow, albo na inne osoby padły, ktòre się wcale na liście kandydatow nie znaydowały. Między innemi zniesiono elekcyą w Dortrecht reprezentanta Hugo Gevers, byws ego członka zagraniczney kommissyi.

Nowy krola Duńskiego nadzwyczayny poseł hrabia Luckner był przeszłego piątku dyrektoryatowi prezentowany i list swoy zaufalny oddał.

Do Ferrol przybyły 2 Hiszpańskie fregaty, ktòre oprocz wielu kosztownych rzeczy przywiozły 2 mill. piastrow krolowi.

Z Szwaycaryi d. 18 Lipca.

Dzień 14 lipca był tu od wszystkich konstytucyynych władz w całey rzeczypospolitey obchodzony.

Jenerał Schauenbourg odwołał w wydaney odezwie pod d. 8 t. m. rozpuszczoną pogłoskę, iakoby rząd Francuzki miał projekt, przyłączenia Helwecyi do Francyi.

Obywatel Laharpe przyiął stopień dyrektora, i co moment iest z Paryza oczekiwany. — Kommissarz Ruhler w Szwaycaryi, ktòry się teraz w Paryżu znayduie, otrzymał od tego urzędu uwolnienie.

DODATEK

DO N^ru. 63.

GAZETY KRAKOWSKIEY

We Srzodę Dnia 8 Sierpnia 1798.

Z Włoch d. 18. Lipca.

Podług wyszłego w Turynie urzędownego rapportu, w ostatnich dniach przed zaprzestaniem nieprzyiacielskich, krokow między Sardynią i Liguryyską rzeczpospolitą nie dobry obrot woienne czynności dla rzeczypospolitey Liguryyskiey wzięły. "Ognelia, piszą, którą Liguryyczykowie z rożnych stron w iednym dniu attakowali nagle wzięła na siebie obronną postawę: 200 ludzi opanowało dwa miasta Porto Maurizio i Diano, odparły korpus od 6000 Liguryyczykow, dobyły 14 batteryy, z których 4 artylleryą osadzone były, zdobyły 33 armat, 2 skrzynki bomb, 23 chorągwi i 300 ieńcow zabrały." W tym krytycznym momencie offiarowała Francya właśnie pokoy, i gdy potym Liguryyskie woyska z Piemontckiego kraiu ustąpiły, Piemontczykowie nie chcieli się z Liguryyskiego cofnąć. Wiadomość ta naywiększe sprawiła w Genui wrażenie, zwłaszcza, iż w tym czasie przypadały nowe elekcye. Potrzeba było naywyraźnieyszych użyć rozkazow jenerała Brune i jenerała Desolles dla nakłonienia Piemontckich officyerow do cofnienia się, ponieważ ieszcze z Turynu nie mieli rozkazow. Wszędzie na ich mieysca w chodziły Francuzkie woyska. Francuzki minister obywatel Beleville nie omieszkał wyłuszczyć w obszerney nocie Liguryyskiemu dyrektoryatowi, ile ta rzeczpospolita Francuzkiey winna, i ile ostatnia prawa ma do oczekiwania od niey, iako od corki przychylności, usłuchania i podległości, i że ona w niey iako w troskliwey matce zawsze nadzieie swoie pokładać może, gdyż ona nieprzestanie Liguryyskiey rzplitey wspierać. Tym czasowo zostanie się znaczne korpus braterskiego woyska w Liguryyskiey rzeczypospolitey, a on iako troskliwy brat będzie się starał wszystkich poskromić buntownikow, &c.

Rzymski konsulat mianował obywatela Pierelli posłem przy rzeczypospolitey

Liguryyskiey. — Z niedostatku pieniędzy w teraźnieyszey rzeczypospolitey Rzymskiey w prowadzono afsygnaty, których już za 300,000 wydano; lecz te zamiast pomnożenia pieniędzy, ieszcze onych liczbę zmnieyszą.

Z Bryn d. 4. Sierpnia.

Naynowsze listy od granic Tureckich potwierdzaią nasze doniesienie o nagłym cofnieniu się W. Sułtana woysk, które tak spieszne i nieporządne było, że zwycięzcy niektóre ieszcze zyskali zdobycze. Pasman Oglu ma teraz otwarte do działania pole, i nowym męztwem przez ostatnie zwycięztwo ożywione woyska. Słychać, że Porta ostatecznych chce użyć sposobow do pokonania tego co dzień niebezpiecznieyszym staiącego się nieprzyiaciela, ponieważ czego bronią nie może pokonać, pokonywa swoią dobrocią i wspaniałością. Wiele Turkow, którzy się przy nim znaydowali, iednostaynie mówią, że on iest naysprawiedliwszy i naywspanialszy człowiek, że zbrodnią tyle surowo karze, ile sprawiedliwość nadgradza Niedopoięcia iednak rzecz, zkąd Pasman Oglu do utrzymania się bierze pieniędzy: przy iego armii nie widać nayinnieyszego niedostatku, owszem gdzie tylko oko zasiągnie widać zbytek i wygody. On posiada niezmierny skarb, który przez nadchodzące codziennie pieniądze pomnaża, gdyż tylko srebro wydaje, a złoto chowa. Żołnierze iego dobrze są okryci; na rysztunkach woiennych naymniey mu nie zbywa, a szczegulniey artyllerya iego iest bardzo dobrze opatrzona. Czasowi potrzeba zostawić, aby wszystkie te niedoś głości względem tego człowieka, który nie wiedzieć zkąd się wziął, rozwiązał.

D. 22 lipca przybył do Zemlina z wielką świtą jenerał artylleryi baron Devius. Gdy się basza Belgradzki o tym dowiedział, oświadczył swoie życzenie, żeby się radł osobiście z nim widział. Lecz rozmowa ta chyba poźniey nastąpiła, ponieważ w ten czas jenerał Devins był zatrudniony.

DONIESIENIA

Dnia 28 sierpnia r. t. w C. K. Niepołomskiey dyrekcyyney kancellaryi o godzinie dziewiątey z rana przez publiczną licytacyą naywięcey ofiaruiącemu Młyn o iednym kamieniu w Xiąznicach do tuteyszego państwa należący Emphiteutycznie sprzedany.

Drugi zaś rownie o iednym kamieniu w Niepołomnicach sytuowany na trzy po sobie następuiące lata zaaręndowany zostanie.

Pretium Fisci do emphiteutycznego sprzedania Xiąźnickiego młyna wynosi rocznego czynszu. . . . . 10 zł r.

Kapitału zaś . . . . . 100 zł. r.

Do arendy Niepołomskiego młyna rocznie . . 21 · 15 kr.

Do kupna i arendy dążący maią się zastawem (Vadium) dziesięć procentowym, bez którego nikt do licytacyi przypuszczonym nie będzie, zaopatrzyć.

Z Urzędu Ces. Kr. Dyrekcyy kameralnych dobr W Niepołomnicach dnia 12 lipca 1798.

Talski.

Pewny xiądz świedzki dobrego urodzenia, ktory rożne zwiedzał kraie w Europie, i oprocz innych potrzebnych umieiętności mowi doskonale iezykiem Łacińskim, Włoskim, Francuzkim, Niemieckim, i nawet Polskim; życzy sobie bydź gouwernerem lub kapelanem przy iakim dworze. O pomieszkaniu iego dopytać się można w kantorze Gazety Krakowskiey.

Na dniu 13 sierpnia r. t. będą w kancellaryi C. K. kameralney prefektury Radtowskiey niżey wyrażone do Folwarku Radtowskiego i Szczurowskiego należące pola i łąki przez publiczną licytacyą na lat 6 to iest od 1 września 1798 do 31 sierpnia 1804 roku naywięcey ofiaruiącemu w arendę wypuszczone.

Przy Folwarku Radtowskim.	Płaszczyzna pol i łąk.		Prætium fisci czyli pierwsze wywołania cena z morgu iednego	
	morg.	□S.	Z.R.	kr.
Pole Kniżców które do siewu pszenicy i wszystkich innych gatunkow zboża zdatne iest	70	3/6	2	12
Pole Obrytka pod granicą Zdroiecką i Zabawską, takowego gatunku	28	318 4/5	2	23
Pole zamian Biskupski detto	45	1277	2	32
detto Kwiatowski detto	56	1559	2	22
detto Pułko detto	5	1488	2	24
detto Piaski detto	54	798	1	58
detto Poręby nowe pod Wolą Radtowską	40	818	2	24
Przy Folwarku Szczurowskim.				
Pole Zagrody gdzie się pszenica rodzi	45	666	1	44
Włoszyn co siewu żyta i ięczmienia zdatne	27	162	1	36
Olszyny detto	63	1500	1	35
Za młynem Włoszyn detto	105	674	1	35
za rzeką Dembowską	74	198	1	34
przy Błoniu detto	34	730	1	34
Łąka przy Kwikowie słodkie siano rodząca	16	880		50
Olszyny detto	39	744		49
Włoszyny detto	26	1403		49
Zakręce kwasne siano wydaiące	30	337		25
Wola słodkie siano	1	265		38
Kozinice detto detto	2	1480	1	30

Ażeby zaś i ubożsi poddani lub obywatele z tey licytacyi także korzystać mogli, więc wzmiankowane pola i łąki nie tylko w całych ale i w mnieyszych sztukach po 4 8 i aż do 12 morgow czyli też iak ilość konkurrentow pozwoli podzielone i licytowane będą.

Oprocz tego wyrażonego prætium fisci czyli naywięcey ofiarowaney kwoty z morgu iednego, z wszystkich orżych gruntow ieszcze i dziesięcina a to z iednych do Plebanii Radtowskiey i Szczurowskiey, z drugich zaś do zwierzchności dworskiey oddawana bydź powinna.

Otrzymuiący grunta w arendę te bez zasiewu odbiorą, i o schowanie na krescencyą sami się starać będą bez pomocy dworskiey.

Licytanci maią się zaczym wspomnionego dnia 13 sierpnia r. t. w kancellaryi C. K. kameralney prefektury Radtowskiey znaydować i dziesięć procentowym vadium z tey summy na ktorą licytować zamyślaią, zaopatrzyć się. Gdzie zgromadzonym konkurrentom arendy kondycye dokładnie w kraiowym ięzyku przeczytane zostaną. O ktorych rownie każdego dnia, aż do licytacyi w C. K. prefekturze kameralney Radtowskiey zainformować się można.

Z Urzędu C. Krol. dyrekcyi kameralnych dobr, w Niepołomicach dnia 22. Lipca 1798.

Talski.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie zachodniey Galicyi oznaymuią Edyktem ninieyszym Panu Ignacemu Dzianottowi że massa zadłużona Leopolda Kochanowskiego a właściwie iey zastępca adwokat Głogowski u tychże C. K. sądow, o zniszczenie kontraktu kupna (dobr Lippa Kręps, Lippa Miklas, części w Długiey Woli i folwarku Leopoldowa z młynami i papiernią) z Leopoldem Kochanowskim zawartego, a zatem o ustąpienie rzeczonych dobr na rzecz massy zadłużoney i złożenie kalkułu, żałobę na niego podał, i opomoc sądową iie sprawiedliwość wymagą dopraszał się.

Gdy zaś sądy te nie maiąc wiadomości, gdzie on zostaie, lub czy wcale w C. K. kraiach dziedzicznych znayduie się, iemu Pana Dzianottowi patrona tuteyszego Spyteckiego, z iego szkodą i iego kosztem zastępcą postanowiły, z którym Process ten podług ordynacyi sądowey rozpocznie się i ukończony będzie; przeto on edyktem ninieyszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przyzwoitym sam się stawił, albo ieżeli iakie ma prawa swego dowody, te kuratorowi wyznaczonemu wcześnie przesłał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tuteyszym wymienił, i podług przepisu tych środkow prawa używał, które do własey obrony za nayskutecznieysze osądzi. W przeciwnym razie wypadki niedogodne mogące z zaniedbania wyniknąć sąmby sobie przypisać musiał. Tak bowiem C. K. prawa stanowią.

Jozef de Nikorowicz.

Pickarski.

W. Roskoschny.

Z Rady C. K. Sądow szla: Krak: zachod: Galicyi

Dnia 14 lipca 1798 roku.

Ascher.

Kommissya wspolną przez Nayiaśnieysze dwa Dwory Cesarskie i Królewsko-Pruski, do upadłych 6 bankow, to iest: UUr. Piotra Teppera, Karola Szultza, Fryderyka Kabryta, Prota Potockiego, Macieia Łyszkiewicza, i Jana Dawida Heisslera wyznaczona.

Wam JWW. WW. UUr. i Szll: Hipolitowi Błeszyńskiemu o Czer: Zło. 1911 zło: 6 gr. 6 Walentemu Ichmatowskiemu lub iego sukcessorom o czer. zł. 100., Jozefowi Dębowskiemu o cz. zł. 300. Fontannie kapitanowi W. K. o cz. zł. 100. J. Hrabiemu Krasińskiemu o cz. zł. 700. J. Lanckorońskiemu o zł. Pol. 3000. Adamowi Broniec o cz. zł. 220. Kownackiemu szambelanowi J. K. Mci o cz. zł. 200. Franciszkowi, czyli innego imienia Badomskiemu o cz. zł. 19. Michałowi Piaseckiemu o zł. Pol. 7690. Marcinowi Dzierzkiemu o cz. zł. 170. J. Czaplickiemu o cz. zł. 16. M. Umińskiemu chorążemu artyl. Koron: o cz. zł. 50. A. Umińskiemu o cz. zł. 150. Stanisławowi de Tylli sędziemu ziemskiemu Warszawskiemu o cz. zł. 500. Janowi Hauptmau garbarzowi o zł. Pol. 3586 gr. 15 sukcessorom niegdy Jana Macieia Sierakowskiego o czer: zł. 30 sukcessorom niegdy Jasińskiego pułkownika woysk Polskich o czer; 200 sukcessorom Cienockiego pułkownika W. Kor: o czer: zł: 300 sukcessorom niegdy Midlenton Rezydanta o czer: zł: 50 wassystencyach z prawa należnych, ieżeli potrzebuiecie, oraz wszystkim dobr ich possessorom nakazuie, abyście przed sądem teyże kommissyi od daty pozwu niniéyszego za tygodni ośm, czyli w ten czas gdy sprawa ta z regestru przyzwoitego do sądzenia przywoiana będzie, przed sądem teyże kommissyi w mieście Warszawie w domu Tepperowskim agiuiącey się, osobiście lub przez prawnie umocowanego pełnomocnika stawili się, a to na popieranie wierzycieli do maiątku JW. Prota Potockiego, tudzież wyznaczonych przez tęż kommissyą massy tegoż bankiera administratora i prokuratora na rzecz teyże massy czyniących powodow, którzy stosuiąc się do skryptow, rewersow, i innych dokumentow, należność wspomnionych summ okazuiących, doprašzali się teyże kommissyi, ażeby przerzeczonych pozwanych każdego w szczegulności, do zapłacenia summ winnych, oraz zaległych prowizyy do terminu satysfakcyi rachować się mianych, wraz z wydatkami prawnemi na rzecz teyże massy zobowiązać, a to pod rygorem w prawidłach kommissyi swoiey, to iest: niezwłocznym, wszelkiego maiątku pozwanych exekwowaniem, i na satysfakcyą massy bankowey wskazaniem; zaczym pozwani maią się stawić, i na to odpowiedzieć, albowiem czy się stawią lub nie, wszelakoż na terminie z niniéyszego zapozwu przypadaiącym, zaoczny wyrok ostateczny przeciwko pozwanym ogłoszony, i exekucya onegoż niezwłoczna wskazana zostanie. Działo się w Warszawie w kancellaryi teyże kommissyi, d. 26 mca czerwca 1798 roku.

(L.S.) T. Wedrychowski S. K. B. regent mpr.